

Posudek oponenta bakalářské práce

Lenka Štědrová

Česká tavená plastika – Brychtová a Libenský

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Předkládaná bakalářská práce studentky Lenky Štědrové se zabývá životem a dílem autorské dvojice, která zásadním způsobem ovlivnila podobu volné sklářské tvorby v českých zemích v průběhu 60. a 70. let 20. století. Motivace k sepsání práce přitom pole autorčiných slov vycházela z rodinné tradice, jež je s tvorbou skla spjata. Bylo by tedy možné očekávat velké osobní zaujetí tématem i snad hlubší znalosti sklářských technologií. Text práce navíc vychází z osobních rozhovorů s Jaroslavou Brychtovou, což je jistě legitimní způsob získávání informací, k metodě je však nutné přistupovat nanejvýš obezřetně. Studentka navíc měla k dispozici dostatek odborné literatury, věnující se právě tvorbě výše uvedené autorské dvojice. Přesto se zdá, že důkladné a souhrnné zpracování a zhodnocení díla dvojice Brychtová-Libenský a jejich vlivu na sklářskou tvorbu 2. poloviny 20. století doma i v zahraničí stále chybí.

Text bakalářské práce Lenky Štědrové shrnuje základní údaje o životě a tvorbě autorské dvojice a je psán převážně z pohledu Jaroslavy Brychtové, osobnost Stanislava Libenského jakoby stála spíše v pozadí. Větší část práce se navíc věnuje spíše okolnostem vzniku děl v dost dlouhém časovém období, než díly samotnými. Poměrně velká pozornost je věnována muzeu skla v Corningu, kde se některá z děl autorské dvojice nacházejí a z nichž je pak pět analyzováno v závěrečné části textu.

Celkově je text Lenky Štědrové pojímán velmi přehledově a informativně, hlubší ponoření do materiálu v něm není znatelné. Tak je tomu bohužel i v závěrečné, „analytické“ části práce, v níž by pro to byl prostor i příležitost. Vedle této přehledovosti bych autorce vytknul určitou roztržitost textu a jeho malou provázanost. Protože tato bakalářská práce nějakým způsobem navazuje na publikace k této problematice, očekával bych, se k nim bude její text také vztahovat, komentovat a doplňovat je. Zmíněná roztržitost textu je dána především tím, že autorka čtenáře svým vyprávěním nevede, neuvádí ho do jednotlivých kapitol a nevysvětluje mu, o čem a proč bude v následujících odstavcích pojednávat. Takto například není vůbec jasné, proč jsou v závěru popisována díla ze sbírek corningského muzea a proč se jedná o práce převážně z 90. let 20. století. Svůj důvod snad autorka měla, ale čtenářům ho nesděljuje, což je škoda. Drobná výtka se týká také otázky gramatiky a stylistiky autorčina textu. Na některých místech se projevují určité neobratnosti ve slovosledu i ve volbě některých výrazů, které do psaného projevu nepatří. Není to ale výtka natolik velká, aby měla vliv na výsledné hodnocení práce. Ocenit je ovšem nutné zaujetí autorky tématem i úsilí, které věnovala rozhovorům s Jaroslavou Brychtovou i cestám za sbírkami skla. Není navíc běžné, aby si studentka bakalářského stupně studia jako téma své absolventské práce vybrala poměrně speciální obor sklářské tvorby, který navíc nemohl být díky malému časovému odstupu od jejího vzniku dostatečně uměleckohistoricky analyzován a interpretován.

Vzhledem k tomuto úsilí ale s přihlédnutím k neobratně strukturovanému textu navrhuji práci klasifikovat známkou **velmi dobře** a práci **doporučuji** k obhajobě.

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

Dne 14. června 2011.

